

Bryssel den 26 maj 2016
(OR. en)

8970/1/16
REV 1

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0050 (COD)**

**TRANS 169
MAR 147
EDUC 142
SOC 258
ETS 31
MI 343
CODEC 668**

RAPPORT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Föreg. dok. nr:	8967/16 TRANS 168 MAR 146 EDUC 141 SOC 257 ETS 30 MI 342 CODEC 667
Komm. dok. nr:	6285/16 TRANS 51 MAR 54 CODEC 179 EDUC 35 SOC 85 ETS 4 MI 94
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om erkännande av yrkeskvalifikationer för inlandssjöfart och om upphävande av rådets direktiv 96/50/EG och rådets direktiv 91/672/EEG – Allmän riktlinje

INLEDNING

1. Den 18 februari 2015 översände kommissionen ovan nämnda dokument till Europaparlamentet och rådet.
 - Huvudsyftet med förslaget är att underlätta arbetskraftens rörlighet inom transporter på inre vattenvägar. Detta ska uppnås genom att det upprättas ett gemensamt system med kvalifikationsbevis för däckpersonal på EU:s inre vattenvägar.

- Genom förslaget upphävs de befintliga direktiven 91/672/EEG och 96/50/EG om ömsesidigt erkännande av och villkor för att erhålla båtförarcertifikat.
 - De viktigaste nyheterna i förslaget är en utvidgning utöver båtförarnivån till alla besättningsmedlemmar och att floden Rhen inkluderas i tillämpningsområdet.
 - Förslaget är en logisk utvidgning av det arbete med tekniska krav för fartyg i inlandssjöfart som inletts tillsammans med Centrala kommissionen för sjöfarten på Rhen (CCNR). En europeisk kommitté kallad Cesni har inrättats under CCNR:s ledning för att möjliggöra samarbete och utveckling av gemensamma standarder för unionen och CCNR.
 - För närvarande tillämpas direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer på annan däckpersonal än båtförare. Direktiv 2005/36/EG anses inte tillhandahålla en effektiv lösning för yrkesverksamma som ägnar sig åt regelbunden och frekvent gränsöverskridande verksamhet på inre vattenvägar.
 - Förslaget är också ett svar på krav från sektorn och medlemsstaterna på införande av en behörighetsbaserad ram liknande den som används för andra transportsätt.
2. Europaparlamentets utskott för transport och turism (TRAN) utsåg den 2 maj 2016 Gesine Meissner (ALDE, DE) till föredragande. Utskottet för sysselsättning och sociala frågor (EMPL) och utskottet för rättsliga frågor (JURI) avser att lämna yttranden.
3. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén har för avsikt att anta sitt yttrande i juli 2016. Regionkommittén har inte för avsikt att anta ett yttrande om förslaget.

4. Spanska deputeradekammaren, italienska senaten och portugisiska parlamentet har avgett yttranden om tillämpningen av subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen genom skrivelser av den 29 april 2016, 9 maj 2016 respektive 16 maj 2016.

ARBETE I RÅDET

5. Arbetsgruppen för sjöfart inledde sin behandling av förslaget den 24 februari 2016. Konsekvensanalysen studerades vid möten den 24 februari och 4 mars 2016.
6. Ordförandeskapet anordnade dessutom två informella expertmöten för behandling av bilagorna till förslaget. Dessa möten ägde rum den 11 mars och 12 maj 2016. Resultatet av detta arbete behandlades i arbetsgruppen för sjöfart.
7. Arbetet i arbetsgruppen för sjöfart är införlivat i texten i bilagan. Skälen har inte behandlats och granskats systematiskt, utan detta bör göras när den allmänna riktlinjen har antagits.
- 7a. Coreper behandlade texten den 25 maj 2016 och beslöt att överlämna den till rådet (transport) för antagande den 7 juni 2016.

KVARSTÅENDE FRÅGOR

8. Arbetsgruppen för sjöfart har gått igenom alla kvarstående frågor och har funnit en kompromiss i varje fråga. Arbetet har inriktats på lösningar som skulle vara proportionerliga med tanke på situationen i medlemsstater utan inlandssjöfart eller med inlandssjöfart som en mindre verksamhet. Enligt ordförandeskapet har alla dessa frågor åtgärdats.
9. Ett annat viktigt arbete har varit att obehindrat anpassa de bestämmelser som tillämpas enligt systemet för floden Rhen till unionskraven. Vissa skilda åsikter kvarstår fortfarande, men ordförandeskapet anser att den reviderade texten utgör en god kompromiss.

10. Övergången från det nuvarande erfarenhetsbaserade systemet till en behörighetsbaserad ram innebär förändringar i vissa medlemsstater, som oroar sig framför allt för navigationssäkerheten. Även om vissa skilda åsikter fortfarande kvarstår, framför allt om bilaga I, anser ordförandeskapet att texten även här utgör en sammanhållen kompromiss, med tanke på alla de frågor som tas upp i förslaget.
11. Dessutom har en minskning av de onödiga administrativa bördorna eftersträövats, genom att användning av befintlig praxis tillåts, när den inte strider mot förslagets principer.
12. Kommissionen vidhåller en allmän reservation i väntan på Europaparlamentets första behandling, i synnerhet mot artiklarna 2.2 d, 2.2 e, 2.2 g, 2.2 h, 8.1 c, 8.6, 8.7, 10.5, 18.1, 18.3, 20.4a, 26, 29.2, 34.3, 35.1a, 35.1b, bilaga I.2.1 c, 2.2 och 3.2 samt bilaga IV.

ÖVRIGA FRÅGOR

14. Arbetsgruppen för sjöfart ansåg att samarbetet med Cesni borde ha en närmare koppling till de olika standarder som ska utvecklas och tillämpas. Detta förslag och de nödvändiga säkerhetsklausulerna har införlivats i texten.

SLUTSATS

16. Rådet uppmanas att anta en allmän riktlinje i enlighet med bilagan till detta dokument.
-

2016/0050 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om erkännande av yrkeskvalifikationer för inlandssjöfart och om upphävande av rådets
direktiv 96/50/EG och rådets direktiv 91/672/EEG**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet,

av följande skäl:

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

- (1) Rådets direktiv 91/672/EEG³ och rådets direktiv 96/50/EG⁴ var de första steg som togs i riktning mot en harmonisering och ett erkännande av yrkeskvalifikationer för besättningsmedlemmar inom inlandssjöfarten.
- (2) Kraven för besättningsmedlemmar som seglar på Rhen, vilka inte omfattas av direktiven 91/672/EEG och 96/50/EG, fastställs av Centrala kommissionen för sjöfarten på Rhen (CCNR), i enlighet med förordningen om sjöpersonal på Rhen och den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen.
- (3) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG⁵ gäller andra yrken som utövas på inre vattenvägar än båtförare, vilka omfattas av det direktivet. Det ömsesidiga erkännandet av examens- och utbildningsbevis enligt direktiv 2005/36/EG är dock inte en optimal åtgärd för att hantera de regelbundna och frekventa gränsöverskridande rörelserna inom yrken som utövas på inre vattenvägar.
- (4) Enligt en studie som kommissionen genomförde 2014 utgör begränsningen av tillämpningsområdet för direktiven 91/672/EEG och 96/50/EG till båtförare, samt bristen på automatiskt erkännande av båtförarbevis som utfärdats i enlighet med dessa direktiv för trafik på floden Rhen, ett betydande hinder för besättningsmedlemmar inom inlandssjöfarten.

³ Rådets direktiv 91/672/EEG av den 16 december 1991 om det ömsesidiga erkännandet av båtförarcertifikat för transport av gods och passagerare på inre vattenvägar (EGT L 373, 31.12.1991, s. 29).

⁴ Rådets direktiv 96/50/EG av den 23 juli 1996 om harmonisering av villkoren för att erhålla nationella förarbervis för gods- eller personbefordran på gemenskapens inre vattenvägar (EGT L 235, 17.9.1996, s. 31).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, s. 30. 9.2005, s. 22).

- (5) För att öka rörligheten och garantera sjösäkerheten och skyddet av människoliv är det viktigt att däckpersonal, personer med ansvarsuppgifter i nödsituationer på passagerarfartyg och personer som arbetar med tankning av fartyg som drivs med flytande naturgas innehar kvalifikationsbevis som styrker deras kvalifikationer. För att möjliggöra effektiv kontroll av efterlevnaden, bör de medföra detta bevis vid tjänstgöringen.
- (5a) Åtgärder bör antas för att öppna möjligheter för ungdomar till en karriär inom transport på inre vattenvägar. Deras certifikat och erfarenhet bör erkännas i hela unionen. Det är viktigt att ungdomars säkerhet i arbetslivet skyddas i enlighet med direktiv 94/33/EG⁶.
- (6) Båtförare som framför fartyg under omständigheter som utgör en särskild säkerhetsrisk bör inneha ett särskilt tillstånd, i synnerhet för att framföra större konvojer, framföra fartyg som drivs med flytande naturgas, framföra fartyg vid nedsatt sikt, framföra fartyg på vattenvägar med havskaraktär eller trafikera vattenvägar med särskilda navigationsrisker. För att erhålla ett sådant tillstånd, bör båtförare åläggas att intyga ytterligare behörigheter.
- (6a) Båtförare bör vid navigering på inre vattenvägar i unionen bör vara i stånd att tillämpa kunskaper om tillämpliga regler om bemanning av farkoster, inbegripet vila. Sådana regler kan fastställas i unionslagstiftning eller nationell lagstiftning eller i regionalt beslutade förordningar, såsom förordningen för sjöfartspersonal på floden Rhen.
- (6b) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att upprätta och tillämpa lokala trafikregler eller ordningsföreskrifter eller att tillämpa regionalt beslutade förordningar i enlighet med detta direktiv, såsom förordningen för sjöfarten på Rhen, för säkert framförande och manövrering av fartyg under alla förhållanden.

⁶ Rådets direktiv 94/33/EG av den 22 juni 1994 om skydd av minderåriga i arbetslivet (EGT L 216, 20.8.1994, s. 12).

- (7) För att säkerställa navigationssäkerhet, bör medlemsstaterna utifrån harmoniserade kriterier fastställa vilka vattenvägar som har havskaraktär. Behörighetskrav för navigering på dessa vattenvägar bör fastställas på unionsnivå. Utan att i onödan begränsa rörligheten för båtförare bör medlemsstaterna, när så krävs för att säkerställa navigationssäkerheten, ha möjlighet att i enlighet med harmoniserade kriterier och förfaranden enligt detta direktiv fastställa vilka vattenvägar som medför särskilda risker för sjöfarten. I dessa fall bör motsvarande behörighetskrav fastställas på medlemsstatsnivå
- (7a) Det finns isolerade vattenområden i vissa medlemsstater som saknar förbindelse med inre vattenvägsnät och där sjöfartsverksamhet endast bedrivs säsongsbundet. De administrativa kraven i direktivet skulle utgöra en oproportionerlig börda i sådana fall. Säsongsbunden sjöfartsverksamhet är heller inte föremål för någon väsentlig arbetskraftsrörlighet .
- (8a) En medlemsstat på vars territorium de yrken som avses i detta direktiv inte utövas, eller faller utanför direktivets tillämpningsområde skulle åläggas en oproportionerlig och onödig skyldighet, om den var tvungen att införliva och genomföra bestämmelserna i detta direktiv. En sådan medlemsstat bör därför undantas från skyldigheten att införliva och genomföra bestämmelserna i detta direktiv, så länge som yrkena inte förekommer på dess territorium.

- (8b) En medlemsstat på vars territorium dessa yrken uteslutande utövas av personer som redan innehar certifikat som uppfyller kraven i direktiv 2008/106/EG skulle åläggas en oproportionerlig och onödig skyldighet, om den var tvungen att införliva och genomföra bestämmelserna i detta direktiv, eftersom dessa personer redan omfattas av behörighetskrav och inte är inblandade i driften av en farkost som trafikerar områden med blandad trafik, där både havsgående och i inlandssjöfart gående fartyg befinner sig. En sådan medlemsstat bör därför undantas från skyldigheten att införliva och genomföra bestämmelserna i detta direktiv, så länge som de yrken som avses i detta direktiv uteslutande bedrivs av personer som är föremål för kraven i direktiv 2008/106/EG.
- (8c) Besättningsmedlemmar som uteslutande trafikerar inre vattenvägar utan förbindelse med ett farbart nät i en annan medlemsstat, via en vattenväg som är farbar för farkoster som omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv, ägnar sig inte åt frekvent gränsöverskridande verksamhet på inre vattenvägar. Av kostnadseffektivitetsskäl har medlemsstaterna därför möjlighet att undanta dem från kvalifikationsbevis som uppfyller kraven i direktivet.
- (8ca) När sådana undantag beviljas, bör dessa medlemsstater erkänna unionsbevis för personer som trafikerar nationella inre vattenvägar utan förbindelse med ett farbart nät i en annan medlemsstat där undantaget tillämpas. Dessa medlemsstater bör även för dessa inre vattenvägar på begäran säkerställa att uppgifterna för tjänstgöringstid till sjöss och genomförda resor valideras i tjänstejournalen för personer som innehar unionsbevis. Dessutom bör dessa medlemsstater vidta och tillämpa lämpliga åtgärder och sanktioner för att förhindra bedrägerier och annan olaglig verksamhet i samband med unionsbevis och tjänstejournaler för dessa förbindelselösa inre vattenvägar.

- (8cb) Medlemsstater som tillämpar sådana undantag bör ha möjlighet att tillfälligt dra in unionsbevis för personer som trafikerar deras nationella inre vattenvägar utan förbindelse med ett farbart nät i en annan medlemsstat där undantaget tillämpas.
- (8d) En medlemsstat där ingen av de inre vattenvägarna har förbindelse med ett farbart nät i en annan medlemsstat och där det beslutas att inte utfärda unionsbevis i enlighet med undantaget i detta direktiv skulle åläggas en oproportionerlig och onödigt skyldighet, om den var tvungen att införliva och genomföra alla bestämmelserna i detta direktiv, även sådana från vilka den är undantagen. En sådan medlemsstat bör därför undantas från skyldigheten att införliva och genomföra bestämmelserna om kvalifikationsbevis, så länge den beslutar att inte utfärda unionsbevis. Sådana medlemsstater bör ändå erkänna unionsbevis på sitt territorium för att främja arbetskraftens rörlighet inom unionen, minska den administrativa börda som arbetskraftens rörlighet för med sig och för att göra yrket attraktivare.
- (9) I syfte att bidra till rörligheten för personer som arbetar med fartygsdrift i hela unionen och med tanke på att samtliga kvalifikationsbevis, tjänsteloggar och loggböcker som utfärdas i enlighet med detta direktiv bör uppfylla vissa miniminormer, bör medlemsstaterna erkänna de yrkeskvalifikationer som certifieras i enlighet med detta direktiv. Följaktligen bör innehavarna av sådana yrkeskvalifikationer kunna utöva sitt yrke på samtliga inre vattenvägar inom unionen.

- (10) Mot bakgrund av det etablerade samarbetet mellan unionen och CCNR sedan 2003 – som lett till inrättandet av en europeisk kommitté för utarbetande av normer för inlandssjöfarten (även förkortad Cesni), vilket är ett internationellt organ upprättat under överinseende av CCNR och för att förenkla rambestämmelserna för yrkeskvalifikationer i Europa – bör kvalifikationsbevis, tjänstejournaler och loggböcker, utfärdade i enlighet med förordningen om sjöpersonal på Rhen och den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen, vilka innehåller krav som är identiska med bestämmelserna i detta direktiv, vara giltiga på alla inre vattenvägar inom unionen. Handlingar utfärdade av tredjeländer bör erkännas inom unionen, förutsatt att ömsesidighet råder. För att ytterligare undanröja hinder för arbetskraftens rörlighet och ytterligare förenkla regelverket för yrkeskvalifikationer i Europa, kan kvalifikationsbevis, tjänstejournaler och loggböcker utfärdade av ett tredjeland enligt krav som är likvärdiga med dem som fastställs i detta direktiv också erkännas på alla vattenvägar inom unionen, dock först sedan kommissionen gjort en bedömning och tredjelandet godkänt de handlingar som utfärdats i enlighet med detta direktiv.
- (10a) Harmoniseringen av lagstiftningen om yrkeskvalifikationer inom inlandssjöfart i Europa garanteras genom ett nära samarbete mellan EU och CCNR och genom utarbetandet av Cesni-standarder.
- (11) Direktiv 2005/36/EG är fortfarande tillämpligt på däckpersonal som är undantagen från skyldigheten att inneha unionsbevis utfärdat i enlighet med detta direktiv, samt på kvalifikationer för inre vattenvägar som inte omfattas av detta direktiv.
- (12) Medlemsstaterna bör utfärda kvalifikationsbevis endast till personer som åtminstone innehar den lägsta behörighetsgraden och åldern, uppfyller hälsokraven och har den nödvändiga tjänstgöringstiden till sjöss för erhållande av en viss yrkeskvalifikation.

- (13) För att ett ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer ska kunna garanteras, bör kvalifikationsbevisen bygga på de behörigheter som krävs för fartygsdrift. Medlemsstaterna bör säkerställa att de personer som erhåller kvalifikationsbevis uppfyller motsvarande lägsta behörighetskrav, kontrollerade genom lämplig bedömning. I syfte att garantera en jämförbar lägsta behörighetsnivå i alla medlemsstater för olika kvalifikationer, kan sådana bedömningar utformas som ett administrativt prov eller ingå i godkända utbildningsprogram i enlighet med gemensamma normer.
- (14) På grund av det säkerhetsansvar som är förknippat med båtföraryrket, särskilt vid navigering med radar och tankning av fartyg som drivs med flytande naturgas eller framförande av sådana fartyg, krävs det praktisk examination för att verifiera om den nödvändiga behörighetsnivån har uppnåtts. Sådan praktisk examination kan genomföras under användning av godkända simulatorer, i syfte att ytterligare underlätta behörighetsutvärderingen.
- (15) Godkännande av utbildningsprogram är nödvändigt för att kunna kontrollera att dessa program uppfyller de gemensamma minimikraven på innehåll och organisation. En sådan överensstämmelse gör det möjligt att undanröja onödiga trösklar för inträde i yrket genom att låta dem som redan förvärvat nödvändiga färdigheter under sin yrkesutbildning slippa onödig vidare examination. Godkända utbildningsprogram kan också göra det lättare för arbetstagare med erfarenhet från andra sektorer att träda in i ett yrke inom inlandssjöfarten, eftersom de kan dra nytta av utbildningsprogram som är särskilt utformade efter deras förvärvade kunskaper.
- (16) I syfte att ytterligare underlätta rörligheten för båtförare bör medlemsstaterna tillåtas att, om så är möjligt, bedöma den nödvändiga behörigheten att hantera särskilda navigationsrisker på alla sträckor av de inre vattenvägarna i unionen där sådana risker konstaterats.

- (17) Tjänstgöringstiden till sjöss bör kontrolleras med hjälp av uppgifter i en tjänstejournal som godkänts av en medlemsstat. För att möjliggöra sådan kontroll bör medlemsstaterna utfärda tjänstejournaler och loggböcker samt säkerställa att fartygens resor bokförs däri. En kandidats medicinska lämplighet ska intygas av behörig läkare.
- (18) När de åtgärder som föreskrivs i detta direktiv medför behandling av personuppgifter, ska de genomföras i enlighet med unionens lagstiftning om skydd av personuppgifter⁷.
- (19) För att bidra till en effektiv förvaltning med avseende på utfärdande, förnyelse och återkallelse av kvalifikationsbevis, bör medlemsstaterna utse de myndigheter som ska vara behöriga att genomföra detta direktiv och upprätta register för att registrera uppgifter om unionsbevis, tjänstejournaler och loggböcker. För att underlätta medlemsstaternas och kommissionens ömsesidiga utbyte av uppgifter om genomförandet, tillämpningen och utvärderingen av direktivet, samt för att fullgöra statistiska syften, för att upprätthålla säkerheten och för att underlätta framförandet av fartyg, bör medlemsstaterna överföra sådana uppgifter, samt också uppgifter om kvalifikationsbevis, tjänstejournaler och loggböcker, till en databas hos kommissionen.

⁷ Särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr XXX/2016 (nummer kommer att föras in efter det formella antagandet) om skydd för enskilda med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (allmänna uppgiftsskyddsförordningen) (hänvisning till EUT läggs till efter det formella antagande) och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (20) Myndigheter, också i tredjeländer, som utfärdar kvalifikationsbevis, tjänstejournaler och loggböcker i enlighet med bestämmelser som är identiska med dem i detta direktiv behandlar personuppgifter. För att, i statistiska syften, utvärdera direktivet i avsikt att upprätthålla säkerheten, underlätta framförandet av fartyg och underlätta informationsutbytet mellan de myndigheter som medverkar i genomförandet och kontrollen av efterlevnaden av detta direktiv, bör dessa myndigheter och, i förekommande fall, internationella organisationer som infört dessa identiska regler, också ha tillgång till kommissionens databas. Denna tillgång bör dock omfattas av tillräckligt skydd av uppgifter, inbegripet personuppgifter.
- (21) I syfte att ytterligare minska den administrativa bördan och försvåra manipulering av handlingarna bör kommissionen, som ett andra steg efter antagandet av detta direktiv, undersöka möjligheten att införa en elektronisk version av tjänstejournalerna och loggböckerna samt elektroniska yrkeskort som innehåller unionsbevis. Kommissionen bör därvid beakta befintlig teknik inom andra transportslag, framför allt vägtransporter. Efter att ha gjort en konsekvensbedömning, inbegripet en kostnads-nyttoanalys och av effekterna på de grundläggande rättigheterna, särskilt när det gäller skydd av personuppgifter, bör kommissionen vid behov lägga fram ett förslag för Europaparlamentet och rådet.
- (22) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att kunna anta beslut om godkännandeåtgärder som föreslås av medlemsstaterna i fråga om kraven avseende behörighet att hantera särskilda risker på vissa sträckor av de inre vattenvägarna.

- (23) De genomförandebefogenheter som rör antagandet av förlagor för utfärdande av unionsbevis, tjänstejournaler och loggböcker samt antagande av beslut om fastställande eller upphävande av erkännandet av handlingar som utfärdats av ett tredjeland eller enligt en internationell överenskommelse, som reglerar inlandssjöfarten inom unionen, bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁸.
- (24) För att tillhandahålla ett minimum av harmoniserade normer för certifieringen av yrkeskvalifikationer och för att underlätta dels medlemsstaternas ömsesidiga informationsutbyte, dels kommissionens genomförande, övervakning och utvärdering av detta direktiv, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen på de punkter som rör fastställande av behörighetskrav och normer för medicinsk lämplighet, praktiska examinationer, normer för godkännande av simulatorer och för definitioner av de egenskaper och villkor för användning av databaser som kommissionen förfogar över för att lagra kopior av nyckeluppgifter rörande unionsbevis, tjänstejournaler, loggböcker och erkända handlingar. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (25) Problemet med alltför giltiga nationella certifikat – även de som utfärdats av Centrala kommissionen för sjöfarten på Rhen – för båtförare, men också för andra kategorier av däckpersonal som omfattas av direktivets tillämpningsområde, bör lösas med hjälp av övergångsåtgärder. Åtgärderna bör i möjligaste mån erbjuda ett skydd för rättigheter som tidigare beviljats, och syfta till att bereda kvalificerad personal en rimlig tidsfrist för ansökan om unionsbevis. De bör även innehålla regler om en övergångsperiod om maximalt tio år, under vilken dessa bevis får användas på de unionsvattenvägar där de var giltiga före utgången av övergångsperioden, och erbjuda ett system för övergång till det nya regelverket för samtliga kvalifikationsbevis, utifrån en enda uppsättning EU-kriterier.
- (26) Cesni, som står öppen för experter från medlemsstaterna, utarbetar normer på området inlandssjöfart, också för yrkeskvalifikationer. Kommissionen kan beakta sådana normer när den fått befogenhet att anta akter i enlighet med detta direktiv.
- (27) Eftersom målet med detta direktiv – att inrätta en gemensam ram för erkännande av yrkeskvalifikationer inom inlandssjöfarten – inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och det därför på grund av målets omfattning eller verkningar bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

- (28) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument⁹ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (29) Direktiven 91/672/EEG och 96/50/EEG bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

⁹ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

KAPITEL 1

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs villkoren och förfarandena för certifiering av de yrkeskvalifikationer som innehas av personer vilka arbetar med driften av en farkost som framförs på inre vattenvägar inom unionen samt för erkännande av sådana kvalifikationer i medlemsstaterna.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv är tillämpligt på däckpersonal, experter på flytande naturgas och experter på passagerartrafik för följande farkoster på alla inre vattenvägar inom unionen:
 - (a) Fartyg med en längd av 20 meter eller mer.
 - (b) Fartyg för vilka produkten av längd, bredd och djupgående ger en volym som uppgår till 100 m³ eller mer.
 - (c) Bogserbåtar och skjutbogserare, som är avsedda för att
 - i) bogsera eller skjuta på sådana fartyg som avses i leden a och b,
 - ii) bogsera eller skjuta på flytande utrustning,

iii) flytta sådana fartyg som avses i leden a och b eller flytande utrustningar genom rörelse långsides med dessa.

(d) Passagerarfartyg.

(da) Fartyg som måste ha ett godkännandecertifikat enligt direktiv 2008/68/EG¹⁰.

(e) Flytande utrustning.

2. Detta direktiv ska inte tillämpas på personer som

(a) bedriver trafik för idrotts- eller nöjesändamål,

(b) är inblandade i driften av färjor utan självständig framdrivning,

(c) är inblandade i framdrivning av farkoster som används av försvarsmakten, ordningsmakten, civilförsvaret, förvaltningen av vattenvägar, brandförsvaret och andra räddningstjänster.

(d) framför farkoster som gör resor av begränsad omfattning av lokalt intresse på en sjö eller säsongsbundet på en inhemsk flod utan förbindelse med en annan medlemsstats farbara nät, där avståndet från avgångsplatsen aldrig är längre än tio kilometer,

(e) säsongsbundet framför farkoster vilka inom en medlemsstat trafikerar isolerade sjöar utan förbindelse med inre vattenvägsnät,

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar, EUT L 260, 30.9.2008, s. 13.

- (g) trafikerar hamnområden utan förbindelse med inre vattenvägar.
- (h) bedriver trafik med farkoster i inlopp som saknar förbindelse med inre vattenvägar och omfattas av föreskrifterna i direktiv 2008/106/EG.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

- (1) *inre vattenväg*: en vattenväg som är öppen för sjöfart med en sådan farkost som avses i artikel 2, med undantag för havet,
- (1a) *farkost*: ett fartyg eller flytande utrustning,
- (2) *fartyg*: fartyg i inlandssjöfart eller havsgående fartyg,
- (3) *passagerarfartyg*: fartyg som är konstruerat och utrustat för att kunna transportera fler än tolv passagerare,
- (5) *unionsbevis*: ett certifikat utfärdat av behörig myndighet som intygar att personen uppfyller kraven i detta direktiv,

- (6) *däckpersonal*: personer som arbetar med driften av en farkost som trafikerar de inre vattenvägarna inom unionen och som utför arbetsuppgifter med koppling till sjöfart, frakthantering, stuveriarbete, underhåll eller reparation, med undantag för personer som uteslutande har uppgiften att sköta motorer, kranar eller elektrisk och elektronisk utrustning,
- (6a) *certifikat för radiooperatörer*: ett nationellt certifikat som utfärdas av en medlemsstat i enlighet med de föreskrifter om radiokommunikation som bifogas den internationella telekonventionen och som bemyndigar driften av en station för radiokommunikation på en farkost som trafikerar inre vattenvägar,
- (7) *expert på passagerartrafik*: person i däckpersonalen eller annan person som är behörig att vidta åtgärder i nödsituationer ombord på passagerarfartyg,
- (7a) *expert på flytande naturgas*: en person som är behörig att delta i tankning av en farkost som framdrivs med flytande naturgas som bränsle eller att vara den båtförare som framför en sådan farkost,
- (8) *båtförare*: person i däckpersonalen med yrkeskvalifikationer för att framföra en farkost på medlemsstaternas inre vattenvägar och för att utöva ett övergripande ansvar ombord,
- (9) *särskild risk*: en säkerhetsrisk på grund av särskilda trafikförhållanden som kräver att båtförare har sakkunskaper som går utöver vad som förväntas enligt de allmänna behörighetskraven för ledningsnivån,
- (10) *behörighet*: uppvisad förmåga att tillämpa sådana kunskaper och färdigheter som krävs enligt de etablerade normerna för ett korrekt utförande av uppgifter som krävs för driften av en farkost i inlandssjöfart,

- (11) *ledningsnivå*: den ansvarsnivå som sammanhänger med tjänstgöringen som båtförare och säkerställandet av att övrig däckpersonal på ett korrekt sätt utför samtliga uppgifter som avser driften av en farkost,
- (11a) *operativ nivå*: den ansvarsnivå som följer av tjänsten som båtförare, tillförordnad båtförare eller rorsman och upprätthållandet av kontrollen över genomförandet av alla uppgifter inom dennes ansvarsområde i enlighet med lämpliga förfaranden och under ledning av en person som tjänstgör på ledningsnivå,
- (12) *stor konvoj*: påskjuten konvoj för vilken produkten av den totala längden och den totala bredden ger 8 000 m² eller mer,
- (13) *tjänstjournal*: ett personligt register i vilket uppgifter förs in om en besättningsmedlems tjänstgöringshistoria, särskilt tjänstgöringstid till sjöss och genomförda resor,
- (13a) *aktiv journal eller aktiv loggbok*: en journal eller loggbok som medger registrering av uppgifter,
- (14) *loggbok*: officiell bokföring av de resor som en farkost gjort,
- (15) *tjänstgöringstid till sjöss*: den tid, mätt i dagar, som en person i däckpersonalen tillbringat ombord under en resa med en farkost på inre vattenvägar och som godkänts av den behöriga myndigheten,
- (19) *flytande utrustning*: flytande installationer som bär arbetsredskap som kranar, muddringsutrustning, pålkranar eller hissar.

- (20) *längd*: skrovets största längd i meter, med undantag för roder och bogspröt.
- (21) *bredd*: skrovets största bredd i meter, mätt på utsidan av bordläggningen (med undantag av skovelhjul, avbärarlist och liknande),
- (22) *djupgående*: det lodräta avståndet i meter mellan den lägsta punkten på skrovet utan att räkna med kölen eller andra fasta fastkopplingar och vattenlinjen vid största djupgående,
- (23) *inlopp*: en inbuktning i kustlinje, såsom en bukt eller en fjord,
- (24) *säsongsbunden sjöfart*: sjöfartsverksamhet som bedrivs årligen under högst sex månader.

KAPITEL 2

UNIONSBEVISET FÖR ERFORDERLIGA KVALIFIKATIONER

Artikel 4

Skyldighet för däckpersonal att inneha unionsbevis

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att däckpersonal som seglar på de inre vattenvägarna inom unionen innehar unionsbevis för däckpersonal utfärdat i enlighet med artikel 10 eller annat erkänt certifikat i enlighet med artikel 9.2 eller 9.3.
- 1a. För annan däckpersonal än båtförare ska unionsbevis och tjänstejournal enligt artikel 20 finnas i ett enda dokument.
3. Genom undantag från punkt 1 ska kvalifikationsbevis för andra personer som arbetar med farkostdrift än båtförare som utfärdats i enlighet med bestämmelserna i den internationella konventionen angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning gälla för havsgående fartyg som trafikerar inre vattenvägar.

Artikel 5

Skyldighet att inneha unionsbevis för specifika uppgifter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att experter på passagerartrafik och experter på flytande naturgas medför unionsbevis som utfärdats i enlighet med artikel 10 eller ett utbildningsbevis som erkänns i enlighet med artikel 9.2 eller 9.3.

3. Genom undantag från punkt 1 ska kvalifikationsbevis för personer vilka avses i den punkten som utfärdats i enlighet med bestämmelserna i den internationella konventionen angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning gälla för havsgående fartyg som trafikerar inre vattenvägar.

Artikel 6

Skyldighet för båtförare att inneha särskilt tillstånd

Medlemsstaterna ska säkerställa att båtförare innehar särskilda tillstånd som utfärdats i enlighet med artikel 11 vid

- a) framförande av fartyg på inre vattenvägar med havskaraktär enligt artikel 7,
- b) framförande av fartyg på inre vattenvägar med särskilda risker enligt artikel 8,
- c) navigering med hjälp av radar,
- d) framförande av farkoster som använder flytande naturgas som bränsle,
- e) framförande av stora konvojer.

Artikel 6a

Undantag för nationella inre vattenvägar

som saknar förbindelse med annan medlemsstats farbara vattenvägnät

1. En medlemsstat får undanta de personer som avses i artiklarna 4.1, 5.1 och 6 vilka enbart trafikerar inre vattenvägar som saknar förbindelse med annan medlemsstats farbara vattenvägnät, även vattenvägar som klassificeras såsom inre vattenvägar med havskaraktär, från skyldigheterna i artiklarna 4.1, 4.1a, 5.1 och 6.

Medlemsstaten får också tillämpa undantag på de berörda inre vattenvägarna i fråga om artiklarna 8, 10, 11, 12, 13.1, 13.3 vad gäller återkallelser, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20.1, 20.4, 20.5, 21, 22, 23, 24.1 a–d, 25, 27 vad gäller loggböcker, läkarintyg och register samt 34.2.

2. En medlemsstat som beviljar undantag i enlighet med punkt 1 får utfärda kvalifikationsbevis till dessa personer på villkor som avviker från de allmänna villkor som anges i detta direktiv. Erkännande av dessa kvalifikationsbevis i andra medlemsstater ska omfattas av direktiv 2005/36/EG eller, i förekommande fall, direktiv 2005/45/EG¹¹.
3. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om undantag som beviljats i enlighet med punkt 1. Kommissionen ska göra informationen om dessa undantag allmänt tillgänglig.

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/45/EG av den 7 september 2005 om ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna, EUT L 255, 30.9.2005, s. 160.

Artikel 7

Klassificering av inre vattenvägar med havskaraktär

1. Medlemsstaterna ska klassificera en sträcka på de inre vattenvägarna på sitt territorium som en inre vattenväg med havskaraktär, om ett av nedanstående villkor är uppfyllt:
 - a) Internationella regler om förhindrande av kollisioner till sjöss är tillämpliga,
 - b) bojar och sjömärken används enligt sjöfartssystemet,
 - c) markbunden navigation är nödvändig, eller
 - d) sjöfartsutrustning som kräver specialkunskaper för att kunna användas är nödvändig för navigeringen.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om klassificeringen av en viss sträcka på de inre vattenvägarna på deras territorium som inre vattenvägar med havskaraktär. Anmälan till kommissionen ska åtföljas av en motivering som bygger på dessa kriterier. Kommissionen ska, utan onödigt dröjsmål, göra förteckningen över anmälda inre vattenvägar med havskaraktär allmänt tillgänglig.

Artikel 8

Inre vattenvägar med särskilda risker

1. Om så är nödvändigt för att säkerställa navigationssäkerheten, kan medlemsstaterna fastställa vilka sträckor på de inre vattenvägarna som utmärks av särskilda risker, enligt förfarandet i punkterna 2–6, om dessa risker beror på
 - a) ofta ändrade ström- och hastighetsmönster, eller
 - b) avsaknad av lämpliga tjänster för farledsinformation på inre vattenvägar eller lämpliga sjökort i kombination med de inre vattenvägarnas hydromorfologiska egenskaper, eller
 - c) förekomsten av specifika lokala trafikregler som motiveras med specifika hydromorfologiska egenskaper.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de åtgärder som de avser att vidta i enlighet med punkt 1 i denna artikel och artikel 18, tillsammans med den motivering som åtgärden grundar sig på minst sex månader innan de planerar att anta åtgärderna.
- 2a. Om de sträckor på de inre vattenvägarna som avses i punkt 1 är belägna längs med gränsen mellan två eller flera medlemsstater, ska de berörda medlemsstaterna samråda med varandra och underrätta kommissionen gemensamt.

6. Om en åtgärd som en medlemsstat har för avsikt att anta inte har motiverats i enlighet med punkterna 1 och 2 får kommissionen, inom sex månader från underrättelsen, utfärda ett genomförandebeslut i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 30.3 med invändningar mot antagandet av åtgärden.
7. Om det föreligger särskilda risker för navigationssäkerheten som inte omfattas av kriterierna i punkt 1 och inte omfattas av behörigheten för en båtförare enligt artikel 15, t.ex. hög olycksfrekvens, kan medlemsstaterna begära att kommissionen fastställer att en sträcka på en inre vattenväg utmärks av särskilda risker. En sådan begäran ska åtföljas av en motivering som åtgärden grundar sig på. Kommissionen får, inom sex månader från begäran, utfärda ett genomförandebeslut i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 30.2, som gör det möjligt för medlemsstaten att genomföra de begärda åtgärderna eller som anmodar medlemsstaterna att ändra eller inte anta den begärda åtgärden.
8. Kommissionen ska göra de åtgärder som antas av medlemsstaterna allmänt tillgängliga, tillsammans med den motivering som avses i punkterna 2 och 7.

Artikel 9
Erkännande

1. Alla unionsbevis som avses i artiklarna 4 och 5, liksom tjänstejournaler och loggböcker som avses i artikel 20, vilka utfärdats av behörig myndighet i enlighet med detta direktiv, ska vara giltiga på alla inre vattenvägar inom unionen.
2. Alla kvalifikationsbevis, tjänstejournaler eller loggböcker som utfärdats i enlighet med förordningen om sjöpersonal på Rhen och den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen, vilka innehåller krav som är identiska med bestämmelserna i detta direktiv, ska vara giltiga på alla inre vattenvägar inom unionen.

När sådana kvalifikationsbevis, tjänstejournaler och loggböcker utfärdats av ett tredjeland, ska de vara giltiga på alla inre vattenvägar inom unionen förutsatt att detta tredjeland inom sin jurisdiktion godkänner de av unionens handlingar som utfärdats i enlighet med detta direktiv.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska alla kvalifikationsbevis, tjänstejournaler och loggböcker som utfärdats i enlighet med nationell lagstiftning i ett tredjeland, som innehåller krav identiska med dem som fastställs i enlighet med detta direktiv, vara giltiga på alla inre vattenvägar inom unionen, om inte annat följer av det förfarande och de villkor som anges i punkterna 4 och 5.

4. Varje tredjeland har rätt att lämna in en begäran till kommissionen om erkännande av kvalifikationsbevis, tjänstejournaler eller loggböcker som utfärdats av dess myndigheter. Begäran ska åtföljas av alla uppgifter som krävs för att fastställa att utfärdandet av dessa handlingar är underkastat samma krav som fastställs genom detta direktiv.
5. Efter att ha tagit emot en begäran om erkännande enligt punkt 4 ska kommissionen göra en bedömning av certifieringssystemen i det tredjeland för vilket begäran har lämnats in, för att därigenom avgöra om utfärdandet av dessa handlingar omfattas av krav som är likvärdiga med dem som fastställs i detta direktiv.

Om detta krav är uppfyllt, ska kommissionen anta en genomförandeakt om godkännande inom unionen av de kvalifikationsbevis, tjänstejournaler eller loggböcker som utfärdats av det tredjelandet, förutsatt att detta tredjeland inom sin jurisdiktion godkänner unionshandlingar som utfärdats i enlighet med detta direktiv.

Vid antagandet av genomförandeakten ska kommissionen ange för vilka handlingar, av dem som avses i punkt 4 i denna artikel, erkännandet är tillämpligt.

Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 30.3.

- 5a. Om en medlemsstat anser att ett tredjeland inte längre uppfyller kraven i denna artikel ska den omedelbart underrätta kommissionen, med en underbyggd motivering.

6. Om kommissionen fastställer att det utfärdande av dokument som avses i punkt 2 eller 3 inte längre grundas på identiska krav, ska den anta en genomförandeakt för att häva kvalifikationsbevisens, tjänstjournalernas och loggböckernas giltighet på alla inre vattenvägar inom unionen, om de utfärdats i enlighet med dessa krav. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 30.3.

Kommissionen kan när som helst avsluta upphävandet, om de konstaterade bristerna i fråga om de tillämpade normerna har åtgärdats.

7. Kommissionen ska göra förteckningen över de tredjeländer som avses i punkterna 2 och 3 allmänt tillgänglig tillsammans med de handlingar som erkänns som giltiga på alla inre vattenvägar inom unionen.

KAPITEL 3

CERTIFIERING AV YRKESKVALIFIKATIONER

Avdelning I

Förfarande för utfärdande av unionsbevis och särskilda godkännanden

Artikel 10

Utfärdande av unionsbevis och deras giltighet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att personer som ansöker om unionsbevis för däckpersonal och för specifika uppgifter tillhandahåller tillfredsställande handlingar som intygar
 - a) deras identitet,
 - b) att de uppfyller de minimikrav som fastställs i bilaga I avseende ålder, behörighet, administrativa krav och tjänstgöringstid till sjöss som motsvarar de kvalifikationer som ansökan gäller,
 - c) att de i tillämpliga fall uppfyller normerna för medicinsk lämplighet i enlighet med artikel 21.
2. Medlemsstaterna ska utfärda unionsbevis efter att ha kontrollerat äktheten och giltigheten i de handlingar som skickats in av sökanden och efter att ha kontrollerat att den sökande inte redan fått ett giltigt unionsbevis utfärdat.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa förlagor för unionsbevis och för samlade dokument med både unionsbevis och tjänstejournaler. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 30.2. Vid antagandet av dessa akter ska kommissionen hänvisa till normer som fastställts av Cesni och uppdatera hänvisningen samt fastställa tillämpningsdatum förutsatt att
- a) dessa normer är tillgängliga och uppdaterade,
 - b) unionens intressen inte äventyras av ändringar i Cesnis beslutsprocess.

Om dessa villkor inte är uppfyllda, får kommissionen föreskriva eller hänvisa till andra normer.

4. Giltighetstiden för unionsbeviset för däckpersonal ska begränsas till dagen för nästa hälsoundersökning, i enlighet med kraven i artikel 21.
5. Utan att detta påverkar den begränsning som avses i punkt 4 ska unionsbevis för båtförare vara giltiga i högst 15 år.
6. Unionsbevis för särskilda uppgifter ska vara giltiga i högst fem år.

Artikel 11

Utfärdande av särskilda tillstånd för båtförare

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de som ansöker om sådana särskilda tillstånd som avses i artikel 6, med undantag för det som föreskrivs i artikel 6 b, tillhandahåller tillfredsställande dokumentation om
 - a) sin identitet,
 - b) att de uppfyller de minimikrav som fastställs i bilaga I avseende ålder, behörighet, administrativa krav och tjänstgöringstid till sjöss som motsvarar de kvalifikationer som ansökan gäller,
 - c) att de innehar unionsbevis för båtförare eller ett utbildningsbevis som erkänns enligt artikel 9.2 och 9.3 eller att de uppfyller minimikraven för unionsbevis för båtförare enligt detta direktiv.
2. För att sådana särskilda tillstånd för framförande av fartyg på sträckor på de inre vattenvägarna med särskilda risker som krävs enligt artikel 6 b ska kunna utfärdas, måste sökanden förse behöriga myndigheter i de medlemsstater som avses i artikel 18.3 med tillfredsställande handlingar om
 - a) sin identitet,
 - b) att de uppfyller kraven i artikel 18 för behörighet att hantera särskilda risker på de särskilda sträckor för vilka tillståndet krävs,

- c) att de innehar unionsbevis för båtförare eller ett utbildningsbevis som erkänns enligt artikel 9.2 och 9.3 eller att de uppfyller minimikraven för unionsbevis för båtförare enligt detta direktiv.
3. Medlemsstaterna ska utfärda särskilda tillstånd enligt punkterna 1 och 2 efter att ha kontrollerat äktheten och giltigheten i de handlingar som skickats in av sökanden.
 4. Medlemsstaterna ska säkerställa att den behöriga myndighet som utfärdar unionsbevis för båtförare i beviset anger om något särskilt tillstånd utfärdats enligt artikel 6, i enlighet med den förlaga som avses i artikel 10.3. Giltigheten för sådana särskilda tillstånd ska upphöra när unionsbevisets giltighet upphör.
 5. Genom undantag från punkt 4 ska det särskilda tillstånd som avses i artikel 6 d utfärdas som ett unionsbevis för experter på flytande naturgas, i enlighet med den förlaga som avses i artikel 10.3 och dess giltighet ska fastställas i enlighet med artikel 10.6.

Artikel 12

Förnyelse av unionsbeviset

När giltighetstiden för ett unionsbevis löper ut, ska medlemsstaterna på begäran förnya beviset, förutsatt att

- a) tillräcklig dokumentation i enlighet med artikel 10.1 a och c har lämnats in för att möjliggöra förnyelse av unionsbevis för **däckpersonal**,
- b) tillräcklig dokumentation i enlighet med artikel 10.1 a och b har lämnats in för att möjliggöra förnyelse av unionsbevis för specifika uppgifter,

Artikel 13

Upphävande och återkallelse av unionsbevis eller särskilda tillstånd

1. Om det finns tecken på att kraven med avseende på kvalifikationsbevis eller särskilda tillstånd inte längre uppfylls, ska den medlemsstat som har utfärdat beviset göra alla nödvändiga bedömningar och, i förekommande fall, återkalla bevisen.
2. Giltigheten för ett unionsbevis kan tillfälligt dras in av en medlemsstat om den medlemsstaten anser att detta är nödvändigt med hänsyn till säkerhet eller allmän ordning.
3. Medlemsstaterna ska utan onödigt dröjsmål registrera upphävanden och återkallelser i den databas som avses i artikel 23.2.

Avdelning II

Behörigheter

Artikel 14

Behörighetskrav

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de personer som avses i artiklarna 4, 5 och 6 har den behörighet som krävs för en säker drift av farkoster enligt artikel 15.

2. Genom undantag från punkt 1 ska den bedömning av behörigheten att hantera sådana särskilda risker som avses i artikel 6 b göras i enlighet med artikel 18.

Artikel 15

Behörighetsbedömningar

1. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 29, för att fastställa normer för behörighet och motsvarande kunskaper och färdigheter i överensstämmelse med de grundläggande kraven i bilaga II.

Vid utövandet av sin delegerade befogenhet ska kommissionen, i bilaga IV, hänvisa till normer som fastställts av Cesni och uppdatera hänvisningen samt fastställa tillämpningsdatum förutsatt att

- a) dessa normer är tillgängliga och uppdaterade,
- b) de överensstämmer med de grundläggande krav som anges i bilaga II,
- c) unionens intressen inte äventyras av ändringar i Cesnis beslutsprocess.

Om dessa villkor inte är uppfyllda får kommissionen anpassa bilaga IV för att tillhandahålla eller hänvisa till andra normer.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att personer som ansöker om de handlingar som avses i artiklarna 4, 5 och 6, i tillämpliga fall visar att de uppfyller de behörighetskrav som avses i första stycket genom en examination som anordnas

- a) under överinseende av en administrativ myndighet i enlighet med artikel 16, eller
- b) som en del i ett utbildningsprogram som godkänts i enlighet med artikel 17.

3. Beviset för att behörighetskraven är uppfyllda ska omfatta en praktisk examen för erhållande av

- a) unionsbeviset för båtförare,
- b) det särskilda tillståndet att framföra fartyg med radar i den mening som avses i artikel 6 c,
- c) unionsbeviset för experter på flytande naturgas.

För att erhålla de handlingar som avses i leden a och b, kan den praktiska examinationen äga rum på en farkost eller i en simulator i enlighet med artikel 19. Avseende led c får praktisk examination ske ombord på en farkost eller vid en lämplig anläggning i land.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 för att fastställa de normer för praktiska examinationer som avses i punkt 3 som fastställer de särskilda behörigheter och villkor som ska testas under praktiska undersökningar samt minimikrav för de farkoster ombord på vilka en praktisk examination kan anordnas.

Vid utövandet av sin delegerade befogenhet ska kommissionen, i bilaga IV, hänvisa till normer som fastställts av Cesni och uppdatera hänvisningen samt fastställa tillämpningsdatum förutsatt att

- a) dessa normer är tillgängliga och uppdaterade,
- b) unionens intressen inte äventyras av ändringar i Cesnis beslutsprocess.

Om dessa villkor inte är uppfyllda får kommissionen anpassa bilaga IV för att tillhandahålla eller hänvisa till andra normer.

Artikel 16

Examination under överinseende av en administrativ myndighet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de examinationer som avses i artikel 15.2 a anordnas under deras ansvar. De ska säkerställa att dessa examinationer utförs av examinatorer som är behöriga att bedöma de behörigheter, kunskaper och färdigheter som avses i artikel 15.1.
2. Vid skriftlig eller datorbaserad examen får de examinatorer som avses i punkt 1 ersättas av kvalificerade övervakare.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att examinatorer och övervakare inte befinner sig i någon intressekonflikt.

Artikel 17

Godkännande av utbildningsprogram

1. Medlemsstaterna får fastställa utbildningsprogram för de personer som anges i artiklarna 4, 5 och 6. Medlemsstaterna ska säkerställa att sådana utbildningsprogram som leder till examensbevis eller intyg som visar att de behörighetskrav som avses i artikel 15.1 är uppfyllda godkänns av behöriga myndigheter i den medlemsstat på vars territorium det berörda utbildningsinstitutet genomför utbildningsprogrammen.

2. Medlemsstaterna får godkänna de utbildningsprogram som avses i punkt 1 endast om
 - a) utbildningsmålen, kursinnehållet, metoderna, de medier genom vilka utbildningen meddelas, förfarandena och kursmaterialet är ordentligt dokumenterade och ger sökandena möjlighet att uppfylla de behörighetskrav som avses i artikel 15.1,
 - b) arbetet med programmen för bedömning av relevanta kunskaper leds av kvalificerade personer med ingående kunskaper om utbildningsprogrammet,
 - c) en examination som kontrollerar att de behörighetskrav som avses i artikel 15.1 är uppfyllda utförs av kvalificerade examinators som inte befinner sig i någon intressekonflikt.
- 2a. Medlemsstaterna ska erkänna examensbevis eller intyg efter fullbordan av utbildningsprogram som medlemsstaterna godkänt i enlighet med punkt 1.
- 2b. Medlemsstaterna ska återkalla eller tillfälligt dra in det godkännande av ett utbildningsprogram som de utfärdat om utbildningsprogrammet inte längre överensstämmer med de kriterier som avses i punkt 2.
3. Medlemsstaterna ska anmäla förteckningen över de godkända, återkallade eller tillfälligt indragna utbildningsprogrammen till kommissionen, som ska göra denna information allmänt tillgänglig. Förteckningen ska omfatta utbildningsprogrammets benämning, de titlar som följer av de utbildnings- eller examensbevis som utfärdats, det organ som utfärdar examensbevis eller intyg, året då godkännandet träder i kraft samt relevanta kvalifikationer och eventuell auktorisation som utbildnings- eller examensbevisen ger.

Artikel 18

Behörighetsbedömning med avseende på särskilda risker

1. Medlemsstater som konstaterar att det finns sträckor på deras inre vattenvägar med särskilda risker, i den mening som avses i artikel 8.1 **eller 8.7**, ska fastställa vilken ytterligare behörighet som krävs av båtförare som framför fartyg på dessa sträckor och vilka metoder som krävs för att styrka att dessa krav är uppfyllda.

Dessa åtgärder får bestå av ett begränsat antal resor som ska genomföras på den berörda sträckan, en examination i simulator, en examination som innehåller ett flervalsprov, en muntlig examination eller en kombination av dessa.

Vid tillämpningen av denna punkt ska medlemsstaterna tillämpa objektiva, öppna, icke-diskriminerande och proportionella kriterier.

2. De medlemsstater som avses i punkt 1 ska säkerställa att förfaranden inrättas för att bedöma den sökandes behörighet att hantera särskilda risker och att verktyg görs allmänt tillgängliga för att underlätta för båtförare med unionsbevis att förvärva behörighet för särskilda risker.
3. En medlemsstat får genomföra bedömningar av de sökandes behörighet att hantera särskilda risker på sträckor som är belägna i en annan medlemsstat, på grundval av de krav som fastställts i enlighet med punkt 1 med uttryckligt godkännande från den berörda medlemsstaten. I ett sådant fall ska de medlemsstater som avses i punkt 1 till den medlemsstat som genomför bedömningen tillhandahålla de medel som krävs för att den ska kunna genomföra bedömningen..

Artikel 19

Användning av simulatorer

1. Simulatorer som används för behörighetsbedömning ska godkännas av medlemsstaterna. Detta godkännande ska på begäran utfärdas när det påvisats att verktyget överensstämmer med de normer för simulatorer som fastställs i de delegerade akter som avses i punkt 2. I sitt godkännande ska de ange vilken särskild behörighetsbedömning som tillåts utföras i simulatören.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 för att fastställa normer för godkännande av simulatorer, med angivande av såväl funktionella och tekniska minimikrav som administrativa förfaranden i detta hänseende; detta för att säkerställa att de simulatorer som används i en behörighetsbedömning är utformade på ett sådant sätt att de möjliggör verifiering av den behörighet som föreskrivs enligt de normer för praktisk examination som avses i artikel 15.3.

Vid utövandet av sin delegerade befogenhet ska kommissionen, i bilaga IV, hänvisa till normer som fastställts av Cesni och uppdatera hänvisningen samt fastställa tillämpningsdatum förutsatt att

- a) dessa normer är tillgängliga och uppdaterade,
- b) unionens intressen inte äventyras av ändringar i Cesnis beslutsprocess.

Om dessa villkor inte är uppfyllda får kommissionen anpassa bilaga IV för att tillhandahålla eller hänvisa till andra normer.

- 2a. Medlemsstaterna ska, utan ytterligare tekniska krav eller bedömning, erkänna simulatorer som godkänts av behöriga myndigheter i andra medlemsstater i enlighet med punkt 1.

- 2b. Medlemsstaterna ska återkalla eller tillfälligt dra in det godkännande av simulatorer som de utfärdat när simulatorerna inte längre överensstämmer med de normer som avses i punkt 2.
3. Medlemsstaterna ska anmäla förteckningen över godkända simulatorer till kommissionen. Kommissionen ska göra denna information allmänt tillgänglig.

Avsnitt III

Tjänstgöringstid till sjöss och medicinsk lämplighet

Artikel 20

Tjänstejournal och loggbok

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tjänstgöringstid till sjöss enligt artikel 10.1 b, och resor enligt artikel 18.1 ska registreras av båtföraren i en tjänstejournal enligt punkt 5 eller en tjänstejournal som godkänts i enlighet med artikel 9.2 eller 9.3.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att på begäran av en besättningsmedlem de uppgifter som avser tjänstgöringstiden till sjöss och genomförda resor under högst 15 månader före dagen för begäran valideras i tjänstejournalen efter kontroll av alla nödvändiga styrkande handlingars äkthet och giltighet. Om elektroniska verktyg har installerats, däribland elektroniska tjänstejournaler och elektroniska loggböcker tillsammans med lämpliga förfaranden för säkerställande av handlingarnas äkthet, kan motsvarande uppgifter valideras utan ytterligare förfaranden.

Tjänstgöringstiden till sjöss kan ha fullgjorts på någon av medlemsstaternas inre vattenvägar. När det gäller inre vattenvägar vars sträckning inte till fullo ligger inom unionens territorium, ska även den tjänstgöringstid till sjöss som fullgjorts på delsträckor utanför unionens territorium beaktas.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att sådana resor med farkoster som avses i artikel 2.1 registreras i en sådan loggbok som avses i punkt 5 eller en loggbok som godkänts enligt artiklarna 9.2 eller 9.3.
- 4a. Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställande av förlagor för tjänstejournaler och loggböcker. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med granskningsförfarandet enligt artikel 30.3, med beaktande av de uppgifter som är nödvändiga för genomförandet av detta direktiv med avseende på identifieringen av den berörda personen, vederbörandes restider och de resor som gjorts.

Vid antagandet av dessa förlagor ska kommissionen beakta att loggboken också används vid tillämpningen av rådets direktiv 2014/112/EU¹² för att kontrollera bemanningskrav och registrera resor med farkosterna.

Vid antagandet av dessa förlagor ska kommissionen hänvisa till normer som fastställts av Cesni och uppdatera hänvisningen samt fastställa tillämpningsdatum, förutsatt att

- a) dessa normer är tillgängliga och uppdaterade,

¹² Rådets direktiv 2014/112/EU av den 19 december 2014 om genomförande av det europeiska avtal om arbetstidens förläggning i vissa avseenden vid transporter på inre vattenvägar, som ingåtts av European Barge Union (EBU), European Skippers Organisation (ESO) och Europeiska transportarbetarfederationen (ETF) (EUT L 367, 23.12.2014, s. 86).

- b) unionens intressen inte äventyras av ändringar i Cesnis beslutsprocess.

Om dessa villkor inte är uppfyllda, får kommissionen föreskriva eller hänvisa till andra normer.

- 5. Medlemsstaterna ska säkerställa att besättningsmedlemmar har en enhetlig aktiv tjänsteloggbok och att farkoster innehar en enda aktiv loggbok.

Artikel 21

Medicinsk lämplighet

- 1. Medlemsstaterna ska säkerställa att däckpersonal som ansöker om unionsbevis styrker sin medicinska lämplighet genom att förete ett giltigt läkarintyg, utfärdat av en läkare som godkänts av den behöriga myndigheten, som bygger på en läkarundersökning med tillfredsställande resultat.
- 2. Läkarintygen ska översändas till de behöriga myndigheterna
 - a) för utfärdande av sökandens första unionsbevis för däckpersonal,
 - b) för utfärdande av unionsbevis för båtförare,
 - c) för förnyelse av ett unionsbevis för däckpersonal, om de villkor som anges i punkt 3 i denna artikel är uppfyllda.

Läkarintyg som utfärdas för erhållande av unionsbevis ska vara daterade tidigast tre månader före dagen för ansökan om unionsbevis.

3. Från och med 60 års ålder ska innehavaren av ett unionsbevis för däckpersonal styrka sin medicinska lämplighet i enlighet med punkt 1 minst vart femte år. Från och med 70 års ålder ska innehavaren styrka sin medicinska lämplighet i enlighet med punkt 1 vartannat år.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att arbetsgivare, båtförare och medlemsstaternas myndigheter kan ålägga en besättningsmedlem ur däckpersonalen att styrka sin medicinska lämplighet i enlighet med punkt 1, när det föreligger objektiva belägg för att de medicinska krav som avses i punkt 6 i denna artikel inte längre är uppfyllda.
5. Om medicinsk lämplighet inte till fullo kan styrkas, får medlemsstaterna införa avhjälpande åtgärder eller restriktioner som leder till motsvarande sjöfartssäkerhet. I sådant fall ska dessa avhjälpande åtgärder och restriktioner avseende medicinsk lämplighet anges i unionsbeviset i enlighet med den förlaga som avses i artikel 10.3.
6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 och på grundval av de grundläggande krav på medicinsk lämplighet som avses i bilaga III för att fastställa normer för medicinsk lämplighet som specificerar kraven i fråga om medicinsk lämplighet, särskilt med avseende på de undersökningar som läkare ska utföra och de kriterier som de tillämpar för att fastställa lämplighet för arbete samt förteckningen över restriktioner och riskreducerande åtgärder.

Vid utövandet av sin delegeringsbefogenhet ska kommissionen i bilaga IV hänvisa till normer som fastställts av Cesni och uppdatera hänvisningen samt fastställa tillämpningsdatum, förutsatt att

- a) dessa normer är tillgängliga och uppdaterade,

- b) de överensstämmer med de grundläggande krav som anges i bilaga III,
- c) unionens intressen inte äventyras av ändringar i Cesnis beslutsprocess.

Om dessa villkor inte är uppfyllda, får kommissionen anpassa bilaga IV för att tillhandahålla eller hänvisa till andra normer.

KAPITEL 4

ADMINISTRATIVA BESTÄMMELSER

Artikel 22

Skydd av personuppgifter

1. All behandling av personuppgifter som utförs av medlemsstaterna enligt detta direktiv ska ske i enlighet med unionslagstiftningen om skydd av personuppgifter, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr XXX/2016 [nummer kommer att föras in efter det formella antagandet] om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (allmän uppgiftsskyddsförordning)¹³.
2. All behandling av personuppgifter som utförs av kommissionen enligt detta direktiv ska ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001¹⁴.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att personuppgifter endast får behandlas i följande syften:
 - a) Genomförande, efterlevnad och utvärdering av detta direktiv.
 - b) Informationsutbyte mellan de myndigheter som har tillgång till den databas som avses i artikel 23 och kommissionen.
 - c) Sammanställande av statistik.

¹³ (hänvisning till EUT läggs till efter ett formellt antagande)

¹⁴ EGT L 8, 12.01.2001, s. 1.

Anonymiserade uppgifter från sådana data kan användas till stöd för politik som syftar till att främja transport på de inre vattenvägarna.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att förhandsinformation utgår till de personer som avses i artiklarna 4 och 5, vars personuppgifter, och i synnerhet hälsouppgifter, behandlas i de register som avses i artikel 23.1 och i den databas som avses i artikel 23.2. De ska beviljas tillgång till de personuppgifter som avser dem och på begäran när som helst förses med en kopia av dessa uppgifter.

Artikel 23

Register

1. För att bidra till en effektiv förvaltning med avseende på utfärdande, förnyelse, tillfälligt indragande och återkallelse av kvalifikationsbevis, ska medlemsstaterna föra register över unionens samtliga utbildningsbevis, tjänstejournaler och loggböcker som utfärdats under deras tillsyn i enlighet med detta direktiv och, i tillämpliga fall, över handlingar som godkänts i enlighet med artikel 9.2, vilka har utfärdats, förnyats, löpt ut, tillfälligt dragits in, återkallats eller anmälts som förlorade, stulna eller förstörda.

Med avseende på unionsbevisen ska registren omfatta de uppgifter som finns på unionsbevisen och uppgifter om den utfärdande myndigheten.

Vad gäller tjänstejournaler, ska registren innehålla innehavarens identifikationsnummer, tjänstejournalens identifikationsnummer, innehavarens namn, datum för utfärdandet och den utfärdande myndigheten.

Vad gäller loggböcker, ska registren innehålla farkostens namn, det europeiska identifikationsnumret eller det europeiska identifieringsnumret för fartyg (ENI-nummer), loggbokens identifikationsnummer, datum för utfärdandet och den utfärdande myndigheten.

För att ytterligare underlätta informationsutbytet mellan medlemsstaterna ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 för att komplettera uppgifterna i registren för tjänstejournaler och loggböcker med andra uppgifter som krävs i förslagorna till tjänstejournaler och loggböcker som antagits enligt artikel 20.5.

2. Vid genomförandet, tillämpningen och utvärderingen av detta direktiv ska medlemsstaterna på ett tillförlitligt sätt och utan dröjsmål, i en databas hos kommissionen, registrera de uppgifter om kvalifikationsbevis, tjänstejournaler och loggböcker som avses i punkt 1, i syfte att upprätthålla säkerheten, underlätta framförandet av fartyg och av statistiska hänsyn samt i syfte att underlätta informationsutbytet mellan de myndigheter som ansvarar för genomförandet av detta direktiv.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 för tillhandahållande av normerna för egenskaperna hos och villkoren för användning av denna databas, i synnerhet för att specificera

- a) instruktioner för kodning av data i databasen,
- b) användarnas tillträdesrättigheter, i tillämpliga fall uppdelade efter användartyp, tillträdestyp och det ändamål för vilket uppgifterna används,
- c) den maximala lagringstiden för uppgifter i enlighet med punkt 3, i tillämpliga fall differentierat beroende på dokumenttyp,

- d) instruktioner för databasens sätt att fungera och dess samverkan med de register som avses i punkt 1.

Vid antagandet av sådana delegerade akter ska kommissionen i bilaga IV göra eller uppdatera hänvisningen i fråga samt fastställa tillämpningsdatum.

- 3. Personuppgifter som ingår i de register som avses i punkt 1 och den databas som avses i punkt 2 ska inte lagras under längre tid än vad som är nödvändigt för de ändamål i vilka uppgifterna samlats in eller i vilka dessa behandlas i enlighet med detta direktiv. När uppgifterna inte längre behövs för dessa ändamål ska de utplånas.
- 4. Kommissionen får bevilja en myndighet i ett tredjeland eller en internationell organisation tillgång till databasen, i den mån det är nödvändigt för de ändamål som anges i punkt 2, förutsatt att
 - a) kraven i artikel 9 i förordning (EG) nr 45/2001 är uppfyllda, och
 - b) tredjelandet eller den internationella organisationen inte begränsar medlemsstaternas eller kommissionens tillgång till sin motsvarande databas.

Kommissionen ska säkerställa att tredjelandet eller den internationella organisationen inte överför uppgifterna till ett annat tredjeland eller en annan internationell organisation, såvida inte uttryckligt skriftligt godkännande erhållits och de villkor som fastställts av kommissionen uppfylls.

Artikel 24
Behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna ska i tillämpliga fall utse de myndigheter eller organ som ska
 - a) anordna och övervaka de examinationer som avses i artikel 16,
 - b) godkänna de utbildningsprogram som avses i artikel 17,
 - ba) godkänna sådana simulatorer som avses i artikel 19,
 - c) utfärda, förnya, tillfälligt dra in eller återkalla utbildningsbevis och utfärda sådana särskilda tillstånd som avses i artiklarna 4, 5, 6, 12, 13 och 34 samt de tjänstejournaler och loggböcker som avses i artikel 20,
 - ca) validera tjänstgöringstiden till sjöss i de tjänstejournaler som avses i artikel 20,
 - cb) fastställa vilka läkare som får utfärda läkarintyg i enlighet med artikel 21,
 - d) föra de register som avses i artikel 23,
 - e) upptäcka och bekämpa bedrägerier och annan olaglig verksamhet som avses i artikel 27.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen vilka behöriga myndigheter inom deras territorium som avses i punkt 1 i denna artikel. Kommissionen ska göra denna information allmänt tillgänglig.

Artikel 25
Övervakning

Medlemsstaterna ska garantera att

- a) all verksamhet med koppling till utbildning, behörighetsbedömning, utfärdande och uppdatering av unionsbevis, tjänstejournaler och loggböcker, som genomförs av statliga organ och icke-statliga organ under deras tillsyn, kontinuerligt övervakas genom ett system för kvalitetsnormer, för att säkerställa att de mål som anges i detta direktiv uppnås,
- b) utbildningsmålen och de därmed sammanhängande behörighetskraven ska vara tydligt definierade och fastställa vilka kunskaps- och kunskapsnivåer som ska bedömas och kontrolleras i enlighet med detta direktiv,
- c) kvalitetsnormerna tillämpas på utfärdande, förnyelse, tillfälligt indragande eller återkallelse av unionsbevis, tjänstejournaler och loggböcker, samtliga utbildningskurser och utbildningsprogram, examinationer och bedömningar utförda av eller under respektive medlemsstats tillsyn, samt de kvalifikationer och erfarenheter som krävs av lärare och examinatorer, med beaktande av de strategier, system, kontroller och interna granskningar för kvalitetssäkring som inrättats för att säkerställa att de fastställda målen uppnås.

Artikel 27

Förhindrande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet

1. Medlemsstaterna ska vidta och tillämpa lämpliga åtgärder för att förhindra bedrägerier och annan olaglig verksamhet som berör unionsbevis, tjänstejournaler, loggböcker, hälsointyg och register som föreskrivs i detta direktiv.
2. Medlemsstaterna ska utbyta relevanta uppgifter med andra medlemsstaters behöriga myndigheter avseende certifiering av personer som arbetar med driften av farkoster, inbegripet uppgifter om tillfälligt indragande och återkallelse av certifikat, intyg och bevis.

Artikel 28

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

KAPITEL 5

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 29

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter tilldelas kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 15.1, 15.4, 19, 21, 23.1 och 23.2 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den [*för in* dag för ikraftträdande]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i denna artikel får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
- 3a. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 15 mars 2016.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt denna artikel ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.
7. Kommissionen får utse ett organ som ska ta emot anmälningar och förse allmänheten med de uppgifter som föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 30

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011. Hänvisningar till den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 7 i direktiv 91/672/EEG, vilket upphävs genom detta direktiv, ska anses som hänvisningar till den kommitté som inrättas genom föreliggande direktiv.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas. Om kommitténs yttrande ska inhämtas genom skriftligt förfarande får det förfarandet avslutas utan resultat om, inom tidsfristen för att avge yttrandet, kommitténs ordförande så beslutar.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas. Om kommitténs yttrande ska inhämtas genom skriftligt förfarande får det förfarandet avslutas utan resultat om, inom tidsfristen för att avge yttrandet, kommitténs ordförande så beslutar.

Artikel 31

Översyn

1. Kommissionen ska se över detta direktiv och de därmed sammanhängande genomförandeakter och delegerade akter som avses i detta direktiv och lägga fram resultaten av denna översyn för Europaparlamentet och rådet senast åtta år efter den dag som avses i artikel 35.1.
2. Senast [för in två år före den dag som anges i punkt 1] ska varje medlemsstat förse kommissionen med de uppgifter som krävs för att övervaka genomförandet och utvärderingen av direktivet, i enlighet med riktlinjer som fastställts av kommissionen i samråd med medlemsstaterna med avseende på insamling av upplysningar, samt deras form och innehåll.

Artikel 32

Infasning

1. Inom 18 månader efter detta direktivs ikraftträdande ska kommissionen anta delegerade akter och genomförandeakter, genom vilka följande gradvis inrättas:
 - a) De normer för de egenskaper och villkor som gäller för användning av den databas som avses i artikel 23.
 - b) De behörighetskrav som avses i artikel 15.1.
 - c) De normer för medicinsk lämplighet som föreskrivs i artikel 21.
 - d) De förlagor som fastställs i artiklarna 10 och 20.
 - e) De normer för praktiska examinationer som föreskrivs i artikel 15.3.
 - f) De normer för godkännande i simulatorer som föreskrivs i artikel 19.

2. Senast 30 månader efter antagandet av parametrarna för den databas som avses i punkt 1 a i denna artikel ska den databas som avses i artikel 23 upprättas.

Artikel 33

Upphävande

Direktiven 96/50/EG och 91/672/EEG ska upphöra att gälla från och med [*för in* dagen efter införlivandeperiodens utgång].

Hänvisningar till de upphävda direktiven ska anses som hänvisningar till det här direktivet.

Artikel 34

Övergångsbestämmelser

1. Certifikat som utfärdas i enlighet med direktiv 96/50/EG och certifikat som avses i artikel 1.6 i direktiv 96/50/EG som utfärdats före den [*för in* dagen efter utgången av den införlivandeperiod som avses i artikel 35 i det här direktivet] ska äga fortsatt giltighet på de vattenvägar inom unionen där de var giltiga före den dagen, dock i högst tio år efter den dagen.

Före den [*för in* dagen 10 år efter utgången av den införlivandeperiod som avses i artikel 35 i detta direktiv] ska den medlemsstat som utfärdade dessa certifikat på begäran utfärda ett unionsbevis för båtförare som innehar sådana bevis i enlighet med förlagan i detta direktiv, på villkor att de tillhandahåller tillräcklig dokumentation i den mening som avses i artikel 10.1 a och c i detta direktiv.

2. Vid utfärdandet av unionsbevis i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaterna i möjligaste mån skydda de rättigheter som tidigare beviljats, i synnerhet med avseende på de särskilda tillstånd som avses i artikel 6.

- 2a. Sådana båtförarcertifikat för navigering på Rhen som avses i artikel 1.5 i direktiv 96/50/EG och som utfärdats före den [för in dagen efter utgången av den införlivandeperiod som avses i artikel 35 i det här direktivet] ska äga fortsatt giltighet på alla inre vattenvägar i unionen fram till och med den [för in dagen 10 år efter utgången av den införlivandeperiod som avses i artikel 35 i det här direktivet].

Före den [för in dagen 10 år efter utgången av den införlivandeperiod som avses i artikel 35 i det här direktivet] ska den medlemsstat där dessa certifikat utfärdades på begäran utfärda ett unionsbevis för båtförare, på villkor att de tillhandahåller tillräcklig dokumentation i den mening som avses i artikel 10.1 a och c i detta direktiv. Alternativt får medlemsstaten besluta att på begäran utfärda ett sådant båtförarcertifikat för navigering på Rhen som avses i artikel 9.2.

3. Andra besättningsmedlemmar än båtförare som innehar ett kvalifikationsbevis utfärdat av en medlemsstat före dagen efter utgången av den övergångsperiod som avses i artikel 35 i detta direktiv, eller innehar ett utbildningsbevis som erkänns i en eller flera medlemsstater, kan alltså åberopa detta utbildningsbevis eller denna yrkeskvalifikation i högst tio år efter detta datum. Under denna period kan andra besättningsmedlemmar än båtföraren fortsatt förlita sig på direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer från andra medlemsstaters myndigheter. Före utgången av denna tidsperiod kan de genom tillämpning av artikel 9.2 ansöka om ett unionsbevis eller ett kvalifikationsbevis hos en behörig myndighet som utfärdar sådana intyg, på villkor att de tillhandahåller tillräcklig dokumentation i den mening som avses i artikel 10.1 a och c i detta direktiv.
4. Tjänsteloggar och loggböcker utfärdade före dagen efter utgången av den övergångsperiod som avses i artikel 35, i enlighet med andra regler än de som föreskrivs i detta direktiv, får förbli aktiva i högst tio år efter dagen efter utgången av den övergångsperiod som avses i artikel 35.

5. Med avvikelse från vad som sägs i punkt 3 ska de nationella certifikat för besättningsmedlemmar på färjor som inte omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 96/50/EG och som utfärdades före den [för in dagen efter utgången av den införlivandeperiod som avses i artikel 35 i detta direktiv] äga fortsatt giltighet på de vattenvägar inom unionen där de var giltiga före denna dag, dock i högst 20 år efter den dagen.

Före utgången av denna tidsperiod kan besättningsmedlemmar på färjor genom tillämpning av artikel 9.2 ansöka om ett unionsbevis eller ett kvalifikationsbevis hos en behörig myndighet som utfärdar sådana bevis, på villkor att de tillhandahåller tillräcklig dokumentation i den mening som avses i artikel 10.1 a och c i detta direktiv och att certifikatet har varit giltigt i minst tio år.

6. Med avvikelse från vad som sägs i artikel 4.1 får medlemsstaterna fram till och med den [för in dagen 30 år efter dagen för ikraftträdande] tillåta båtförare som framför havsgående fartyg som trafikerar vissa angivna inre vattenvägar att inneha ett behörighetsbevis för fartygsbefäl som utfärdats i enlighet med bestämmelserna i den internationella konventionen angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning, förutsatt att
- a) detta trafikerande av inre vattenvägar sker i början eller slutet av en sjöresa och
 - b) medlemsstaten den [för in den dag då detta direktiv träder i kraft] i fem års tid har erkänt sådana bevis som avses i denna punkt på de berörda inre vattenvägarna.

Artikel 35
Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den [för in fyra år efter ikraftträdandet]. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

- 1a. Med avvikelse från vad som sägs i punkt 1 ska en medlemsstat, om alla de personer som avses i artikel 2 är undantagna i enlighet med artikel 6a, endast vara skyldig att senast den [för in dag för införlivande] sätta i kraft de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa överensstämmelse med artiklarna 1–3, 6a, 7, 9 vad gäller unionsbeviset och tjänstjournalen, 13.2, 13.3 vad gäller tillfälligt indragande, 20.3, 24.1 e, 24.2, 27 vad gäller unionsbeviset och tjänstjournalen, 28 och 34 med undantag av punkt 2.

Medlemsstaten får inte utfärda unionsbevis eller godkänna utbildningsprogram eller simulatorer förrän den har införlivat och genomfört övriga bestämmelser i detta direktiv och underrättat kommissionen om detta.

- 1b. Med avvikelse från vad som sägs i punkt 1 ska en medlemsstat inte vara skyldig att införliva detta direktiv, så länge
 - a) inga sådana personer som avses i artikel 2 bedriver den yrkesverksamhet som omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv inom medlemsstatens territorium,
 - b) yrkesverksamheten inom dess territorium uteslutande bedrivs av personer som omfattas av kraven i direktiv 2008/106/EG.

Medlemsstaten ska i sådana fall senast den [*dag för införlivande*] underrätta kommissionen om detta. Medlemsstaten får inte utfärda unionsbevis eller godkänna utbildningsprogram eller simulatorer förrän den har införlivat och genomfört bestämmelserna i detta direktiv och underrättat kommissionen om detta.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 36

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 37

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Bilaga I

MINIMIKRAV FÖR ÅLDER, ADMINISTRATIVA KRAV, BEHÖRIGHET OCH TJÄNSTGÖRINGSTID TILL SJÖSS

Minimikraven avseende de yrkeskvalifikationer för däckpersonal som anges i denna bilaga ska betraktas som en progressiv kvalifikationsnivå, med undantag för handräckningspersonal och lärlingar vilka anses ligga på samma nivå.

1 Yrkeskvalifikationer för däckpersonal på ingångsnivå

1.1 Minimikrav för certifiering av handräckningspersonal

Var och en som ansöker om ett unionsbevis ska

- ha fyllt 16 år.

1.2 Minimikrav för certifiering av lärling

Var och en som ansöker om ett unionsbevis ska

- ha fyllt 15 år,
- ha undertecknat ett lärlingsavtal som föreskriver ett godkänt utbildningsprogram av det slag som avses i artikel 17.

2 Yrkeskvalifikationer för operativ däckpersonal

2.1 Minimikrav för certifiering av båtförare

Var och en som ansöker om ett unionsbevis ska

a)

- ha fyllt 17 år,
- ha genomgått ett godkänt utbildningsprogram av det slag som avses i artikel 17 med en varaktighet på minst två år, baserat på de behörighetsnormer för den operativa nivån som anges i bilaga II,
- ha fullgjort minst 90 dagars tjänstgöringstid till sjöss som en del av detta godkända utbildningsprogram,

eller

b)

- ha fyllt 18 år,
- ha genomgått en behörighetsbedömning anordnad av en administrativ myndighet enligt artikel 16, i syfte att kontrollera att de behörighetsnormer för den operativa nivån som anges i bilaga II är uppfyllda,
- ha fullgjort minst 360 dagars eller 180 dagars tjänstgöringstid till sjöss, förutsatt att den sökande dessutom kan intyga minst 250 dagars yrkeserfarenhet i egenskap av besättningsman på ett havsgående fartyg,

eller

c)

- ha minst fem års yrkeserfarenhet före antagandet till utbildningsprogrammet,
- ha genomgått ett godkänt utbildningsprogram av det slag som avses i artikel 17 med en varaktighet på minst ett och ett halvt år, baserat på de behörighetsnormer för den operativa nivå som anges i bilaga II,
- ha fullgjort minst 90 dagars tjänstgöringstid till sjöss som en del av detta godkända utbildningsprogram.

2.2 Minimikrav för certifiering av tillförordnad båtförare

Var och en som ansöker om ett unionsbevis ska

a)

- ha fullgjort minst 180 dagars tjänstgöringstid till sjöss med behörighet att tjänstgöra som båtförare,

eller

b)

- ha genomgått ett godkänt utbildningsprogram av det slag som avses i artikel 17 med en varaktighet på minst tre år, baserat på de behörighetsnormer för den operativa nivå som anges i bilaga II,

- ha fullgjort minst 270 dagars tjänstgöringstid till sjöss som en del av detta godkända utbildningsprogram.

2.3 Minimikrav för certifiering av rorsman

Var och en som ansöker om ett unionsbevis ska

a)

- ha fullgjort minst 180 dagars tjänstgöringstid till sjöss med behörighet att tjänstgöra som tillförordnad båtförare,

eller

b)

- ha genomgått ett godkänt utbildningsprogram av det slag som avses i artikel 17 med en varaktighet på minst tre år, baserat på de behörighetsnormer för den operativa nivån som anges i bilaga II,
- ha fullgjort minst 360 dagars tjänstgöringstid till sjöss som en del av detta godkända utbildningsprogram,

eller

c)

- ha minst 500 dagars yrkeserfarenhet som sjöförare,
- ha genomgått en behörighetsbedömning anordnad av en administrativ myndighet i syfte att kontrollera att de behörighetsnormer för den operativa nivån som anges i bilaga II är uppfyllda.

3 Yrkeskvalifikationer för däckpersonal på ledningsnivå

3.1 Minimikrav för certifiering av båtförare

Var och en som ansöker om ett unionsbevis ska

a)

- ha fyllt 18 år,
- ha genomgått ett godkänt utbildningsprogram av det slag som avses i artikel 17 med en varaktighet på minst tre år, baserat på de behörighetsnormer för ledningsnivån som anges i bilaga II,
- ha fullgjort minst 360 dagars tjänstgöringstid till sjöss som en del av detta godkända utbildningsprogram eller efter att ha genomgått hela programmet,
- ha ett certifikat för radiooperatörer,

eller

b)

- ha fyllt 18 år,
- ha tjänstgjort som rorsman,
- ha fullgjort minst 180 dagars tjänstgöringstid till sjöss,
- ha genomgått en behörighetsbedömning anordnad av en administrativ myndighet i syfte att kontrollera att den behörighetsnorm för ledningsnivån som anges i bilaga II är uppfylld,

- ha ett certifikat för radiooperatörer,

eller

ba)

- ha fyllt 18 år,
- ha fullgjort minst 540 dagars tjänstgöringstid till sjöss eller 180 dagar om den sökande dessutom kan intyga minst 500 dagars yrkeserfarenhet som erhållits på ett havsgående fartyg i egenskap av besättningsman,
- ha genomgått en behörighetsbedömning anordnad av en administrativ myndighet i syfte att kontrollera att den behörighetsnorm för ledningsnivån som anges i bilaga II är uppfylld,
- ha ett certifikat för radiooperatörer,

eller

c)

- ha minst fem års yrkeserfarenhet före inskrivningen i ett godkänt utbildningsprogram,
- ha genomgått ett godkänt utbildningsprogram av det slag som avses i artikel 17 med en varaktighet på minst ett och ett halvt år, baserat på de behörighetsnormer för ledningsnivån som anges i bilaga II,
- ha fullgjort minst 180 dagars tjänstgöringstid till sjöss som en del av detta godkända utbildningsprogram och tidigast 180 dagar efter att ha genomgått programmet.

- ha ett certifikat för radiooperatörer,

3.2 Minimikrav på särskilda tillstånd för unionsbevis för båtförare

3.2.1 Inre vattenvägar med havskaraktär

Varje sökande ska

- uppfylla de behörighetsnormer för framförande av fartyg på vattenvägar med havskaraktär som anges i bilaga II.

3.2.2 Radar

Varje sökande ska

- uppfylla de behörighetsnormer för framförande av fartyg med hjälp av radar som anges i bilaga II.

3.2.3 Flytande naturgas

Varje sökande ska

- inneha unionsbeviset för experter på flytande naturgas enligt avsnitt 4.2.

3.2.4 Stora konvojer

Den som ansöker ska ha fullgjort minst 720 dagars tjänstgöringstid till sjöss, inbegripet minst 540 dagar med behörighet att tjänstgöra som båtförare och minst 180 dagar med att styra en stor konvoj.

4 Kvalifikationer för vissa uppgifter

4.1 Minimikrav för certifiering av experter på passagerartrafik

Var och en som ansöker om unionsbevis för experter på passagerartrafik ska

- ha fyllt 18 år,
- uppfylla de behörighetsnormer för experter på passagerartrafik som anges i bilaga II.

Var och en som ansöker om förnyelse av unionsbevis för experter på passagerartrafik ska

- avlägga ett nytt administrativt prov med godkänt resultat eller genomgå ett nytt godkänt utbildningsprogram i enlighet med artikel 15.2.

4.2 Minimikrav för certifiering av experter på flytande naturgas

Var och en som ansöker om det första unionsbeviset för experter på flytande naturgas ska

- ha fyllt 18 år,
- uppfylla de behörighetsnormer för experter på flytande naturgas som anges i bilaga II.

Var och en som ansöker om förnyelse av unionsbeviset för experter på flytande naturgas ska

- a) ha tjänstgöringstid ombord på ett fartyg som använder flytande naturgas som bränsle på
- minst 180 dagar under de senaste fem åren, eller
 - minst 90 dagar under det senaste året,
- eller
- b) uppfylla de behörighetsnormer för experter på flytande naturgas som anges i bilaga II.

Bilaga II

GRUNDLÄGGANDE BEHÖRIGHETSKRAV

1 Grundläggande behörighetskrav på operativ nivå

1.1 Navigation

Båtföraren ska bistå fartygsledningen vid manövrering och handhavande av ett fartyg på inre vattenvägar. Båtföraren ska kunna göra det genom att använda alla typer av vattenvägar och hamnar. I synnerhet ska båtföraren kunna

- bistå vid förberedelserna av fartyg inför avfärd i syfte att säkerställa en säker färd under alla omständigheter,
- bistå med förtöjnings- och förankringsinsatser,
- bistå vid framförandet och manövreringen av fartyget på ett sjösäkert och kostnadseffektivt sätt.

1.2 Drift av fartyg

Båtföraren ska kunna

- bistå fartygsledningen med att kontrollera driften av fartyget och med omsorgen om de ombordvarande,
- använda fartygets utrustning.

1.3 Lasthantering, stuvning och persontransporter

Båtföraren ska kunna

- bistå fartygsledningen i förberedelserna, stuvningen och övervakningen av last under i- och urlastning,

- bistå fartygsledningen med tjänster till passagerarna.

1.4 Skeppsmaskinteknik, elektroteknik, elektronik och styr- och reglerteknik

Båtföraren ska kunna

- bistå fartygsledningen på områdena skeppsmaskinteknik, elektroteknik, elektronik och styr- och reglerteknik för att säkerställa den allmänna tekniska säkerheten,
- utföra underhållsarbete på områdena skeppsmaskinteknik, elektroteknik, elektronik och styr- och reglerteknik för att säkerställa den allmänna tekniska säkerheten.

1.5 Underhåll och reparationer

Båtföraren ska kunna

- bistå fartygsledningen i samband med underhåll och reparationer av fartyget och dess apparatur och utrustning.

1.6 Kommunikationsförmåga

Båtföraren ska kunna

- kommunicera i allmänhet och professionellt, vilket inbegriper möjligheten att använda standardiserade fraser i situationer där kommunikationsproblem råder,
- vara social.

1.7 Hälsa och säkerhet samt miljöskydd

Båtföraren ska kunna

- följa säkra arbetsregler och förstå vikten av regler på områdena hälsa och säkerhet samt miljö,

- förstå vikten av fortbildning i säkerhet ombord och att omedelbart vidta åtgärder i nödsituationer,
- vidta åtgärder för att förhindra brand och använda brandsläckningsutrustningen korrekt,
- utföra arbetsuppgifter på ett sätt som tar hänsyn till vikten av att skydda miljön.

2 Grundläggande behörighetskrav avseende behörighet på ledningsnivå

2.0 Allmänt

Båtförare ska kunna ge anvisningar om och kontrollera genomförandet av alla uppgifter som övrig däckpersonal utför enligt kapitel I i denna bilaga, dvs. ha tillfredsställande förmåga att utföra dessa uppgifter.

2.1 Navigation

Båtföraren ska kunna

- planera färden och navigera på inre vattenvägar, vilket innebär förmågan att kunna välja den mest logiska, ekonomiska och ekologiska rutten för att nå bestämmelseorterna för lastning och lossning, med beaktande av den mest effektiva tidsplanen i förhållande till de faktiska omständigheterna, samt respektera och tillämpa trafikregler som gäller för navigering på inre vattenvägar,
- tillämpa kunskaper om tillämpliga regler om bemanning av farkoster, inbegripet vila och sammansättning av däckpersonal,

- framföra och manövrera fartyget på ett sätt som garanterar en säker drift under alla förhållanden som förekommer på inre vattenvägar, inbegripet i situationer med tät trafik eller då andra fartyg fraktar farligt gods, vilket kräver grundläggande kunskaper om den europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på inre vattenvägar (ADN),
- reagera på nödsituationer inom sjöfarten på inre vattenvägar,
- använda VHF-utrustning vid navigation på inre vattenvägar.

2.2 Drift av fartyg

Båtföraren ska kunna

- tillämpa kunskaper om skeppsbyggnads- och konstruktionsmetoder som avser inre vattenvägar på driften av olika typer av fartyg,
- sköta och övervaka obligatorisk utrustning enligt det tillämpliga fartygscertifikatet,
- **tillämpa** baskunskaper om tekniska krav för fartyg i inlandssjöfart.

2.3 Lasthantering, stuvning och persontransporter

Båtföraren ska kunna

- planera och garantera säker lastning, stuvning och säkring av last, lossning och hantering av last under färden,
- planera och säkerställa korrekt stabilitet i fartyget,
- planera och garantera en säker transport av passagerare och omsorg om dem under färden.

2.4 Skeppsmaskinteknik, elektroteknik, elektronik och styr- och reglerteknik

Båtföraren ska kunna

- planera arbetsflödet på områdena skeppsmaskinteknik, elektroteknik, elektronik och styr- och reglerteknik,
- övervaka huvudmaskinerna och hjälpmaskineriet och hjälputrustningen,
- planera och ge anvisningar med avseende på fartygets pump och pumpens kontrollsysteem,
- organisera säker användning, underhåll och reparation av fartygets elektrotekniska utrustning,
- kontrollera att underhåll och reparation av teknisk utrustning sker på ett säkert sätt.

2.5 Underhåll och reparationer

Båtföraren ska kunna

- organisera underhåll och reparation av fartyget och dess utrustning på ett säkert sätt.

2.6 Kommunikationsförmåga

Båtföraren ska kunna

- sköta personaladministrationen och vara socialt ansvarstagande, sköta organisationen av arbetsflödet och fortbildningen ombord,
- ständigt sörja för god kommunikation, vilket inbegriper användning av standardiserade fraser i situationer där kommunikationsproblem råder,
- främja en välbalanserad och socialt fungerande arbetsmiljö ombord.

2.7 Hälsa och säkerhet samt miljöskydd

Båtföraren ska kunna

- övervaka de tillämpliga rättsliga kraven och vidta åtgärder för att garantera säkerheten för människoliv,
- upprätthålla säkerheten för de ombordvarande,
- utarbeta nöd- och skadekontrollplaner och hantera nödsituationer,
- säkerställa överensstämmelse med miljöskyddskrav.

3 Grundläggande behörighetskrav för särskilda tillstånd

3.1 Framförande av fartyg på inre vattenvägar med havskaraktär

Båtföraren ska kunna

- arbeta med uppdaterade sjökort och kartor, meddelanden till befälhavare och sjöfolk och andra kommunikationskanaler som är specifika för vattenvägar med havskaraktär,
- använda referensplan för tidvatten, information om tidvattenströmmar och deras perioder och cykler, tidsuppgifter om tidvattenströmmar och flodtid samt variationer i flodmynningar som påverkas av tidvatten,
- använda Signi (Signalisation de Voies de Navigation Intérieure) och Iala (International Association of Lighthouse Authorities) på yttre vattenvägar för ett säkert framförande av fartyg.

3.2 Radarnavigering

Båtföraren ska kunna

- vidta nödvändiga åtgärder när det gäller navigering med hjälp av radar innan fartyget lägger ut,
- tolka radarbildskärmen och analysera den information som radarn ger,
- minska störningar av olika ursprung,
- navigera med hjälp av radar enligt [...] förordningar med specificerade villkor för navigering med hjälp av radar (t.ex. bemanningskrav och tekniska krav för fartyg),
- hantera särskilda förhållanden, t.ex. tät trafik, utrustningsfel och farliga situationer.

4 Grundläggande behörighetskrav för särskild drift

4.1 Expert på passagerartrafik

Varje sökande ska kunna

- organisera användningen av livräddningsutrustning på passagerarfartyg,
- tillämpa säkerhetsinstruktioner och vidta nödvändiga åtgärder för att skydda passagerare i allmänhet, särskilt i nödlägen (t.ex. evakuering, haveri, kollision, förlisning, eldsvåda, explosion och andra situationer som kan leda till panik).

4.2 Expert på flytande naturgas (LNG)

Varje sökande ska kunna

- säkerställa efterlevnaden av lagstiftning och normer för fartyg som använder flytande naturgas som bränsle samt andra relevanta hälso- och säkerhetsföreskrifter,
- vara medveten om vissa viktiga punkter som rör flytande naturgas, uppfatta risker och hantera dem,
- sköta de system som är specifika för flytande naturgas på ett säkert sätt,
- säkerställa regelbunden kontroll av systemet för flytande naturgas,
- veta hur tankning av flytande naturgas görs på ett säkert och kontrollerat sätt,
- förbereda systemet för flytande naturgas inför underhåll av fartyg,
- hantera nödsituationer med koppling till flytande naturgas.

Bilaga III

GRUNDLÄGGANDE KRAV MED AVSEENDE PÅ MEDICINSK LÄMPLIGHET

Medicinsk lämplighet, som inbegriper både fysisk och psykisk hälsa, innebär att vederbörande inte lider av någon sjukdom eller något funktionshinder som gör den som tjänstgör ombord på ett fartyg oförmögen att

- utföra de uppgifter som krävs för driften av ett fartyg,
- när som helst utföra tilldelade uppgifter, eller
- korrekt uppfatta sin omgivning.

Undersökningen ska särskilt omfatta syn- och hörselförmåga, motoriska funktioner, neuropsykiatrisk status och kardiovaskulär status.

Bilaga IV – Tillämpliga krav

Tabell A

Syfte, artikel	Krav på överensstämmelse	Tillämpning inledd
Praktiska examinationer, artikel 15.4	[Cesni...]	[...]
Godkännande av simulatorer, artikel 19.2		
Egenskaper hos och villkor för användning av register, artikel 23.2		

Tabell B

Punkt	Grundläggande behörighetskrav	Krav på överensstämmelse	Tillämpning inledd
1	Grundläggande behörighetskrav på operativ nivå	[Cesni]	[...]
2	Grundläggande behörighetskrav för behörighet på ledningsnivå	–	–
3	Grundläggande behörighetskrav för särskilda godkännanden		
3.1	Framförande av fartyg på inre vattenvägar med havskaraktär		
3.2	Radarnavigering		
4	Grundläggande behörighetskrav för särskild drift		
4.1	Expert på passagerartrafik		
4.2	Expert på flytande naturgas (LNG)		

Tabell C

Grundläggande krav med avseende på medicinsk lämplighet	Krav på överensstämmelse	Tillämpning inledd
Läkarundersökning	[Cesni]	[...]